

Mohácsnál megállt az apadás

A Duna magyar szakaszán folytatódott az apadás. Vasárnap reggeltől hétfő reggelig Komárom, Vác és Budapest térségében 10–14 centiméterrel csökkent a vízszint. A legfelső és legalsó magyar szakaszon viszont alig apadt a víz, Dunaremeténél csak egy, Paksnál és Bajánál mindössze hat centiméterrel süllyedt a vízszint. Mohácsnál pedig 24 óra alatt egyetlen centiméterrel sem változott a vízállás, s még mindig 6 centiméterrel haladja meg az 1954. évi maximumot. Ezért a déli szakaszon továbbra is nagy erők folytathatják a védekezést.

A munkálatokat azonban nagyon megnehezítette az esőzés. Több gátszakaszon a nagy sár miatt nem is dolgozhattak a gépek. A heves zivatarok sok helyen megromlították az egyébként is átázott töltések tetejét. Ezért az esőzés után azonnal megkezdtek a töltéskorona esővíz járatának betemetését és az egyéb hibák kijavítását.

Szegedi vasutasok segítsége

A dunai árvíz a szegedi vasútigazgatóság területén dolgozó vasutasokat is alaposan próbára tette. Baja térségében mintegy 200 vasutas dolgozó közvetlenül is kivette részét az árvízvédelmi munkálatokból. Baja és Pörbly között ugyanis az áradás veszélyeztette a vasútvonalat, illetve annak töltését, úgyhogy biztonsági szempontból a vonatok sebességét átmenetileg 25 kilométerre le kellett csökkenteni. A védelmi munkák, az apadás következtében a „lasú jel” ma már 40 kilométeres sebességet engedélyez, s a hét végén valószínűleg ezt a korlátozást is feloldják. Az árvízvédelemhez egy vonatrakomány terméskövet és ugyanannyi homok-

zsákot szállítottak a helyszínre. Az árvízkarok helyreállításának költségeiből az igazgatóság és a többi szolgálati hely dolgozó is kiveszik részüket, mindenütt általában egy munkanapnak megfelelő keresetet ajánlanak fel a vasutasok. Sokan kifejezték azt az elhatározásukat is, hogy amennyiben szükség lesz rájuk, szívesen elmennek a veszélyeztetett területekre, s részt vesznek a védelmi munkálatokban.

A Magyar Állami Pincegazdaság két szegedi üzeme, segédlatkos és kőműves dolgozó egy teljes műszak részét, együttesen 3240 forintot ajánlottak fel az árvízkarok helyreállítására.

Szúnyoginvázió a vízjárta helyeken

A rendkívül csapadékos időjárás miatt egyes folyók, patakok mentén, főleg pedig a Duna árterein, a belvizek, vízfeltörések környékén valóságos szúnyoginvázió kezdődött az utóbbi hetekben, s a jelek szerint még koránt sincs vége. Mivel a nagy szúnyograjok nehezítik az árvízvédelmi, mentési, illetve helyreállítási munkákat, az illetékes hatóságok nagyarányú szúnyogirtási kampányt kezdtek. Az Egészségügyi Minisztérium felkérésére az Országos Növényvédelmi Szolgálat két repülőgépet, továbbá négy nagyteljesítményű motoros rapidtox permetező-porozó gépet, valamint csónakokról kezelhető három aerosol „ködfúvó” gépet bocsátott rendelkezésre megfelelő személyzettel.

szűkre versenyszerű játékokat: pl. sakk, asztalitenisz, tollaslabda, roller-verseny, sárkánykésztés és repítés, rövid kirándulások, túrákat, közös mozilátogatást, televíziónézést (esetleg ankként), mesedélutánt, diavetést, esetleg táborozást, szalonasztást és így tovább.

Az úttörők lakóterületi közhasznú munkájának is számtalan lehetősége van. Az eddigi gyakorlatban három fő irány alakult ki:

1. Tevékenység a lakóterületen. (Köztulajdon óvása, védelme, a házban belüli rend, fegyelmel biztosítása, a lakóterület rendbentartása, hulladékgyűjtés, fásítás, parkosítás, csatorna- és utócsiszolás, stb.)
2. Segítség az egyes lakóknak. (A kicsik, az idősek, a beteg lakótársak segítése a házi és házkörüli munkában, pl. a kicsik részére játék készítés, játékjavítás, gyengénlátók, vakok részére felolvasás, stb.)
3. Üzemek, intézmények, óvodák segítése. (Pl. mezőgazdasági munkában való segédkezés, tűzvédelem, óvodákban játék és mesedélutánok szervezése stb.)

A tanulás segítése is gyakran van szükség és lehetőség a lakóterületen. A jó tanuló úttörőnek ne feledkezzenek meg nyáron sem gyengébb társaikról. Látogassák meg és segítsék az esetleges megbukott, pótvizsgára készülő, vagy egy-egy tárgyból gyenge eredményt elért társukat. Sok lehetőség van a közös kísérletezésre, a barkácsoló munkára. A lakóterületi gyermekcsoportok „nyári úttörő akadémia”, ismeretterjesztő előadásokat szervezhetnek, a közlekedésrend ismeretével foglalkozhatnak.

Egy-egy szülő, vagy KISZ-tag fiatal, idősebb testvér segítése rendszeres tanácsaival az úttörőket. Kevés idővel igen sok eredmény érhető el, csak adjanak számukra megbízatást, ötleteket (lehet tüköskan is). Pl. térképessé fel pontosan, szabályosan lakóhelyüket és környezetüket! Jelöljék ki a maguk „zónáját”, „mikrozónáját”! Szervezzék meg az „őrsi riadólancot”! Végezzék el a zóna felderítését! Sorolják fel és a térképükön jelöljék meg, milyen intézmények stb. találhatóak területükön. Derítsék fel a zóna teljes területét, a zóna területén található lakásokat, óvodákat, intézményeket stb. Figyeljük terjedjen

Új tv-műsorszám:

Ki mire emlékszik?

Ki mire emlékszik? címmel újszerű vetélkedőt láthattak szombaton este a tv-nézők.

A vetélkedő — a kezdet vontatottsága után — valóban újat nyújtott; elsősorban azzal, hogy — finom önróniát alkalmazva — az eddigi *Ki mit tud?* adások központos megoldásait, sablonba merevülő mozzanatait is célbavette.

„A zsűri nehéz helyzetben van.” A műsorszámában szereplő „zsűri” elnökének, Kibédy Ervinnek fanyar humorral alkalmazott kijelentései, a mindenáron sikerre törő „pályázó”, Alfonso burleszk-megoldásokat érvényesítő „tolakodása”, — s a játékmeister, az eleinte kissé indiszponált, később belélen-dülő, talpraesetten irányító Bodrogi Gyula gesztusai, ironikus szavai mind-mind tudatos neveltségessé tételét szolgálták a *Ki mit tud?* adások olykori modorosságainak, félszűzességének.

A nevetésbe öltöztetett bírálóiból persze jutott a néma filmek groteskségei, a magyar filmek közelmúltjának sematizmusai, a századeleji „lovagias ügyek” s a búsmagyarkodás számára is — jókora adag. S ebben a tekintetben *dicséret jár* nem csupán a hivatásos szereplőknek, hanem a közönség soraiból toborzott, ötletes és vállalkozó szellemű, alkalmi színészeknek: a néma filmek szereplőit imitáló triászok, a házibulira invitáló, természetesen mozgó, szemüveges férfiak, s főként a párbajt megelőző incidenst rögtönző, idősebb „uraknak”.

Bár ötletességben közel sem merített ki minden lehetőséget az új műsorszám, mégis, *szeretnénk minél több ilyen mulatságos, gunyoros hangvételű adásnak örülni* tv-nézés közben.

D. E.

Egyre nő a külföldi érdeklődés a szabadtéri játékok iránt

A közeledő Szegedi Szabadtéri Játékok egyre gyakrabban foglalkoztatják nemcsak a hazai, de a *külföldi sajtót* is. A várakozás, kíváncsi érdeklődés hangján ír városunk e nevezetes eseményéről a *csehszlovák, lengyel és jugoszláv sajtó*. De értékes tájékoztató jelent meg *Angliában* is: a szegedi játékokat felvették az európai fesztiválok jegyzékére.

S hogy mindezek a hírek, előzetes ismertetések nem maradnak hatástalanul, azt már eddig is számtalan csoportos és egyéni látogató *jelentkezése bizonyítja*. Lengyelországból például több százon felüli létszámú csoportot várnak. Két nagy ausztriai utazási iroda, a Wien IBUS és a Wien Capri is szervezi már csoportjait. Bejelentette részvételi igényét öt francia, három kelet-német és egy olasz csoport is.

Sok érdeklődőt vonz Szeged az idén a szabadtéri játékok alatt megrendezésre kerülő *ötödik szegedi országos autós találkozót*, melynek lebonyolításában a szegedi klub mellett tevékeny részt vesz az Országos Magyar Autóklub is. Eddig mintegy 60 magyar és ugyanannyi külföldi (nyugatnémet) autós

jelentette be részvételi igényét.

A növekvő idegenforgalom azonban nemcsak erkölcsi és anyagi hasznot jelent, de fokozott felelősséget is ró ránk. A szakemberek mindent elkövetnek, hogy a hozzánk érkező külföldiek számára biztosítsák a *lehető legjobb ellátást, kiszolgálást*. Ezt a célt szolgálja az idén bevezetendő úgynevezett „mosoly blokk” rendszer is, melynek lényege az, hogy a megérkező idegenek a különböző nyelvű prospektusok mellett kapnak egy ugyan-csak több nyelven (angol, német) íródott blokkot is, melyet itt-tartózkodásuk alatt a legudvariasabban kiszolgálónak, illetve elárulótónak adnak át. A legtöbb mosoly blokk tulajdonosa természetesen az anyagi és erkölcsi megbecsülés más formáiban is részesedik majd.

nyét öt francia, három kelet-német és egy olasz csoport is.

Sok érdeklődőt vonz Szeged az idén a szabadtéri játékok alatt megrendezésre kerülő *ötödik szegedi országos autós találkozót*, melynek lebonyolításában a szegedi klub mellett tevékeny részt vesz az Országos Magyar Autóklub is. Eddig mintegy 60 magyar és ugyanannyi külföldi (nyugatnémet) autós

Hemingway pesszimizmusa — avagy a túlrett Balassi

Mozaik a felvételi vizsgákról

Különösen népek ezekben a napokban a József Attila Tudományegyetem folyosói. A „nappaliak” vizsgái lezajlottak ugyan, s a levelező hallgatók vizsgáztatása is a vége felé közeledik, az egyetem leendő „polgárainak” rátermettségét, képességét felmérő felvételi vizsgák eseményei azonban épp e napokban peregnak. A jó füllel rendelkező, még várakozó delikvensnek — különösen pedig azok, akik a kulcslyukon való kukucskálást is megkísérlik — rendre-sorra hallhatják egy-egy sorstársuk határozottan vagy nagyon is akadozva bukandó szavát:

- *Moj otyec rabotajet v fabrike...*
- *Meine Eltern haben zwei Söhne und eine Tochter...*
- *A Duna-part birtokos-jelzős összetétel...*

Sőt, a riportert, aki hol az egyik, hol a másik bizottsághoz kopogtat be, ilyenfajta csodabogarakkal is orronbillentik olykor az egyetemre pályázó ifjak:

- *Hemingway azért volt nagy (sic!), mivel az öreg halászbán mindvégig tartani tudta pesszimizmusát...*
- Vagy:
- *Balassi utolsó versciklusa már a túlrett férfi költészeté...*

Járom a vizsgatermeket, többször félrehúzódom néhány mondatnyi eszmecsere-re a bizottságokot irányító tekintélyes előadókkal — és segítségükkel igyekszem tárgyalgós összképet kialakítani magamban a vizsgázók képességeiről, felkészültségük fokáról.

A tanulás, amit az ő tapasztalatuk és saját érzékelt benyomásaim alapján összegeztem magamban, röviden ilyenformán fogalmazható meg:

Az idegen nyelvek elsajátításának foka eléggé *szerepny*; meglepően sekélyes az orosz nyelv tudása — még olyan esetekben is, amikor egyik szakjaként választotta az illető az orosz. Ugyanez tapasztalható a német, angol, latin nyelvnél is, kivéve azokat az eseteket, amikor egy-egy szülő különösképp járja gyermekeit. Gyanítható, hogy az idegen nyelvek tanításának *módszerénél* — valami *nincs rendjén a középiskolákban...*

A magyar helyesírással láthatóan még azok is *sűrűn küszködnek*, akik kifejezetten *humán érdeklődésűek*, akik olvasottaknak, a világirodalomban megfelelően tájékozottaknak bizonyulnak egyébként.

Az egyetemes és magyar történelem ismeretében az a tapasztalatom, hogy a megfigyeléseimre szentelt két nap alatt igen sok *frázist, közhelyet hangoztattak a most érettségizettek* — s igen csekély számban lehetett hallani a társadalom mozgását, fejlődését érzékletesen tükröző, az *összefüggésekre rávilágító, rendszerező készségről tanúskodó feleletet*. Helyes dolog, hogy a középiskolásokat ma már nem tömök agyon a történelemórakon jelentéktelen dátumok önzönével; ám a legfontosabb évszámok tudása, a hozzájuk kötődő *események világos, az összefüggéseket feltáró elemzése elengedhetetlen követelmény* még azoknak is, akik *nem kívánják továbbfolytatni tanulmányaikat*. Hiszen *napjaink bizonyult és gyakran annyira sorshatározó világ-eseményeikhez nagyon gyakran a történelmi múlt ismerete adja a kulcsot*. Különösen az utolsó évszázad egyetemes és magyar történetének helyes ismerete nélkülözhetetlen. Még inkább így van ez azoknál, akik élethivatásnak választják ezt a gazdag, szép és tanulságos stúdiumot.

Természetesen nem akarok elebe vágni megállapításaimmal a továbbiaknak, hiszen a felvételi vizsgák zöme még hátra van. Lehetséges, hogy a „véletlen szórása” az eddigieknél kedvezőbb tapasztalatokhoz jutalt majd bennünket. De valószínűbb azért, hogy az eddig lebonyolított, több tucat felvételi vizsga már általánosítható, lényegesen módosuló képet ad végzett középiskolásaink tudásáról, szellemi színvonaláról.

Dér Endre

Válaszol az illetékes:

A péksütemény minősége és a diétás kenyér

Lapunk május 22-i számában az „Olvasóink írják” rovatban egy olvasónk arról írt, hogy nyers a péksütemény. Erre érkezett most a következő válasz a Szegedi Sütőipari Vállalat igazgatójától, Kúlius Sándortól:

„A sütőipari vállalat dolgozó és vezetői mindent megtesznek annak érdekében, hogy a város lakosságát időben ellássák megfelelő minőségű péksüteménnyel. A vállalatnál naponta több mint 100 ezer darab péksütemény készül, de sajnos előfordul, hogy gyengébb minőségű is kerül a kiadott termékek kö-

zét. Ezt azonban igyekszünk a minimálisra csökkenteni. Ahol azonban mégis panasz lenne az áru minősége miatt, oda az áru kérésére kijelöljük a vállalat minőségi ellenőre és orvosolja a panaszt.

Egyébként felhívjuk a diétások figyelmét, hogy a Szegedi Sütőipari Vállalat részükre graham kenyert készít, s ezt az ételismertkeskedelmi vállalat a Szechenyi téri 8-as és a Kárász utcai 31-es számú boltjaiban hozza forgalomba. Ha igénylik, több áruháza is szívesen szállítunk diétás kenyeret.”